

ærede Medlemmer ville se i det Bilag, som ledsager Betænkningen, er der peget paa, at der ikke kan drages et bestemt Gennemsnitsbeløb af de Omkostninger, som have været forbundne med at faa de Sager afgjorte; men de Oplysninger, som her ere fremskaffede, ere alligevel ret interessante.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt nærmere at omtale de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalgets Flertal. Jeg maa anbefale Tingets Medlemmer at stemme for de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalgets Flertal under Nr. 5, 10, 12, 13 og 14.

Alfred Christensen: Jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, da jeg har en Følelse af, at jeg i denne Sag staar ret ene og ikke kan sætte mine Anskuelser igennem. I Udvalget har jeg staaet helt ene, og jeg er som Forslagsstiller ene om en Række Ændringsforslag. Mit principale Standpunkt er, at den dømmende Myndighed er hos Domstolene, og at vi skulle afskaffe og undlade at indføre specielle Retter, hvor Borgerne trækkes bort fra Domstolene og derved miste det Værn, som Grundloven har sat; derfor raader jeg dette Ting til at nægte Lovforslagets Overgang til tredje Behandling, hvorved Loven om Voldgift falder bort og disse Sager atter komme ind under de ordinære Domstole. Men for det ikke usandsynlige Tilfælde, at dette høje Ting ikke vil følge mig i denne Mening, skønt dens Rigtighed har Støtte i Justitsministerens Ord ved Lovforslagets Fremsættelse, at det er en Uting, at Borgerne drages bort fra de grundlovbestemte Domstole, som skulle afgøre Tvistigheder mellem Borgerne, har jeg fremsat en Del Ændringsforslag, som tilsigte at forbedre Lovforslaget saaledes, at de efter min Mening deri værende værste Mangler skaffes af Vejen og Loven bliver brugbar.

Jeg foreslaar da under Nr. 1 og 2 at borttage Karakteren af tvungen Voldgift. Naar der ingen Tvang er, er dermed ogsaa den værste Anke over et eller andet urmeligt Resultat bortfalden. Jeg foreslaar under Nr. 3, at Voldgiftsrettens Formand skal have juridisk Uddannelse, og jeg stiller ikke store Fordringer, men blot, at

han har de simpleste juridiske Begreber. Jeg mener, at den Mand — eller Kvinde kan det vel ogsaa være —, som bliver Formand i en Voldgiftsret, skal have gjort Tjeneste nogle faa Aar paa et juridisk Kontor, for saa vil der sidde ham eller hende i Blodet saa megen juridisk Sans, at noget lignende som det, der er sket ved en Række Voldgiftskendelser, ikke vil kunne foregaa i Fremtiden. I Ændringsforslag Nr. 4 foreslaar jeg at lægge Værnetinget fra Sælgerens Bopæl hen til det Sted, hvor Køberen har sin Bopæl ved Sagens Anlæg, idet jeg lægger den største Vægt paa, at Voldgiftsretten skal benytte sin Tilstedeværelse i Nabolaget, hvor Dyret er, til at tage Dyret i Besigt. Jeg mener, det er noget af det vigtigste, Voldgiftsretten med sine egne sagkyndige Øjne kan tage sig, for at se og skønne over det omprocederede Dyr. I Ændringsforslag Nr. 6 søger jeg at tage en Plet bort, som jeg synes er kastet paa de Mænd, der skulle fungere som Voldgiftsdommere. Det er i det hele og store Medlemmer af Landbefolkningen, altsaa Bønder, der blive Voldgiftsdommere i disse Retter. Jeg kunde tænke mig, hvis vi gik 100 eller 150 Aar tilbage i Tiden, og det var Herremanden, som vidste, at det var Bønderne, der skulde være Dommere over hans Hestehandler, vilde han indføre en Bestemmelse om, at Bonden ikke skulde kunne trække Diæter for mere end de 3 første Møder, for Bonden skal skynde sig at blive færdig med Herremandens Sager. Men nu er det Bonden, der skriver Love for sig selv, og saa synes jeg, han ikke skulde sætte dette Skel, udkaste denne Mistanke om, at Voldgiftsmændene holde Møder atter og atter blot for at trække Diæter. Jeg søger derved at vise en skyldig Høflighed overfor de Mænd, der blive udmeldte til at indtage Pladserne som Voldgiftsdommere, noget, som Loven efter min Mening ganske har forsømt at tage Hensyn til. Dernæst tillader jeg mig i samme Ændringsforslag at udtale, at Sagens Omkostninger i Regelen skulle paalægges den tabende. Det kunde synes for almindelig sund Sans at være en overflødig Bemærkning, men jeg har fremdraget Eksempler paa, at de nuværende Voldgiftsretter netop paalægge den vin-